

[Hans Hedtoft.]

punkt, ogsaa Dansk Slagteriarbejderforbunds Ledelse. Det forhindrer ikke, at jeg maa slutte mine Bemærkninger her med at beklage, at man ikke har vist mere Imødekommenhed over for en Udvej af den foreliggende Konfliktsituation, som havde været heldigere end den Vej, man nu paa Regeringens Forslag betræder.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at Udvalgsarbejdet ikke har ført til et fornuftigt Resultat, og jeg beklager, at Udvalget ikke har været i Stand til i den Tid, der har været levnet det, at skaffe sig de fornødne Oplysninger om det, det hele drejer sig om.

Der blev i Udvalget stillet nogle Spørgsmaal til Statsministeren, som man ønskede besvaret. Disse Spørgsmaal er kun delvis besvaret. Kun to af dem blev besvaret, og det var for saa vidt de mindst væsentlige; men Spørgsmaal, det havde Interesse at faa belyst, er ikke besvaret. Desværre er end ikke disse Svar saa lidt som Ordlyden af de ikke besvarede Spørgsmaal blevet optrykt i Betænkningen, hvad jeg ellers ansaa for en given Sag. Jeg henstiller, at den begaaede Fejl bliver gjort god igen ved, at man foranlediger optrykt et Bilag til Betænkningen med Spørgsmaalene og med de Svar, der er indløbet, men jeg efterlyser samtidig Svar paa de Spørgsmaal, vi ikke fik besvaret i Udvalget.

Disse Spørgsmaal drejer sig om Løn-omkostningen, om den almindelige Produktionsomkostning pr. slagtet Svin, herunder Oplysninger om, hvor meget det vilde fordyre Produktionen pr. slagtet og færdigbehandlet Svin, om de beskudne Krav, Slagteriarbejderforbundet til Slut var faldet tilbage paa, var blevet opfyldt. Man skulde tro, det maatte være muligt at faa Oplysninger om dette, men vi har ikke faaet det endnu, og jeg henstiller, at disse Oplysninger bliver fremskaffet. Spørgsmaalene er stillet fra Udvalget til Regeringen, og jeg mener, at uanset om man nu forcerer Sagen frem, og uanset at vi ikke har gjort Indsigelse imod, at Forretningsordenens Frister ikke er overholdt, bør Regeringen have Pligt til at skaffe Oplysninger om disse Forhold.

Det sidste Spørgsmaal, der blev stillet og ikke blev besvaret, var Spørgsmaalet om Omkostninger pr. slagtet og færdigbehandlet Svin i 1935 sammenlignet med i Dag. Ogsaa saadanne Oplysninger maa naturligvis kunne fremskaffes. Har det ikke været muligt at fremskaffe dem inden for den Tid, der har været til Raadighed, vil det kunne ske bagefter, men jeg mener, de bør frem.

Vi beklager kun, at Sagen søges gennemført her, uden at vi har faaet disse Oplysninger. Naar jeg tænker paa mine Erfaringer fra dengang, Sukkerordningen var til Behandling, og fra andre Lejligheder, og sammenligner med mine Erfaringer nu, kan jeg ikke andet end sige, at det synes efterhaanden at blive Skik, at hverken Udvalgene eller Tinget maa sætte sig ind i de Sager, de behandler, og faa virkelige Oplysninger. Vedrørende Sukkerordningen blev der ganske vist i sin Tid stillet os noget i Udsigt, men jeg kan i hvert Fald ikke erindre, at vi har faaet den lovede Skrivelse fra den højtærede Handelsminister om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af hele Sukkerhistorien. Hvis Skrivelsen skulde være kommet og den er forbigaaet min Opmærksomhed, beklager jeg det, men jeg tror det ikke, og jeg vil derfor benytte Lejligheden til at efterlyse den, for dengang sagde Handelsministeren jo, at han umiddelbart efter Lovens Vedtagelse vilde fremkomme med en saadan Skrivelse til Rigsdagens Præsidium.

Under alle Omstændigheder, de Spørgsmaal, jeg berørte ved første Behandling, og som jeg ønskede nærmere belyst ved Indsamling af dette statistiske Materiale, er ikke blevet nærmere belyst, og derfor er det egentlig ganske urimeligt, at Tinget fatter Beslutning.

Jeg har samtidig noget andet, som maa siges. Ved de Forhandlinger, der er ført i de sidste Par Døgn, har efterhaanden 4 af de udvalgsberettigede Partier, repræsenterende i hvert Fald de $\frac{3}{4}$ eller omtrent de $\frac{3}{4}$ af Tinget, stillet sig paa det Standpunkt, at de ønskede et Forsøg gjort fra Forligsmandens Side paa at mægle paa ny. Disse 4 Partiers Opfordring til Statsministeren var meget indtrængende, og jeg vil for vort Partis Vedkommende sige, at jeg synes, vi strakte os meget vidt i denne Forhandling og med Hensyn til denne Henstilling til Statsministeren. Ikke des mindre sagde Statsministeren og hans Parti nej; om det var paa Statsministerens eller Partiets Initiativ, kan jeg ikke sige, men det er vel ogsaa af underordnet Betydning. Jeg kan saa kun konstatere, at det nu gaar ligesom ved nogle tidligere Lejligheder, at til Trods for at der er et overvældende Flertal i Tinget for et Forsøg paa en Løsning i en bestemt Retning, saa sætter dette Flertal ikke sin Vilje igennem, den af Flertallet foreslaaede Vej betrædes ikke, men et Mindretal i Tinget kan trumfe sin Vilje igennem. Jeg spørger igen, hvorfor de Partier, der sammen med Socialdemokraterne og os deltog i denne